

23. И цѣлиятъ градъ се чудѣше и думаше: да не би Този да е Христосъ, синътъ Давидовъ?

24. А фарисеитѣ, които чуха това, рекоха: Той не изгонва бѣсоветѣ освѣнъ чрѣзъ веелзевула, бѣсовския князь.

25. Но Иисусъ, като знаеше тѣхнитѣ помисли, рече имъ: всѣко царство, раздѣлено само въ себе си, запустява; и всѣки градъ или домъ, раздѣленъ самъ въ себе си, нѣма да устои.

26. И ако сатана изгонва сатана, той се е раздѣлилъ самъ въ себе си: тогава какъ ще устои царството му?

27. И ако Азъ изгонвамъ бѣсоветѣ чрѣзъ веелзевула, синоветѣ ви чрѣзъ кого ги изгонватъ? Затова тѣ ще ви бждатъ сѣдии.

28. Ако пъкъ азъ изгонвамъ бѣсоветѣ съ Божий Духъ, то значи, дошло е до васъ Царство Божие.

29. Или, какъ може нѣкой да влѣзе въ кжщата на силния и да ограби покжщнината му, ако първомъ не върже силния и тогава да ограби кжщата му?

30. Който не е съ Мене, е противъ Мене; и който не събира съ Мене, распилява.

31. Затова казвамъ ви: всѣки грѣхъ и хула ще се прости на человекитѣ; но хула противъ Духа нѣма да се прости на человекитѣ;

32. ако нѣкой каже дума противъ Синътъ Человѣческий, ще му се прости; но, ако нѣкой каже противъ Духа Святаго, нѣма да му се прости ни на този, ни на онзи свѣтъ.

---

(24) Мат. 9, 34. Марк. 3, 22. Лук. 11, 15. (25) Марк. 3, 24. Лук. 11, 17. (31) Марк. 3, 28. Лук. 12, 10. 1 Иоан. 5, 16.